

Regnbuehilsenen

Av Veronica Chugg
(Basert på en sann historie)

Darcy hoppet over en pytt. Hun fniste. Regnværsdager var morsomme. Hun og mamma seilte om kapp med bladbåter i vannet. Darcy jublet da bladet hennes fløt forbi.

Hun gikk på tå mellom vannpyttene med fargekritt i hver hånd. Hun farget fortauet og til og med en stor stein. Fargene ble så fine mot den grå himmelen. Darcy brydde seg ikke om kulden.

Darcy så opp på den overskyete himmelen.

“Mamma, kan min himmelske Fader se meg nå?” spurte Darcy.

“Ja. Vår himmelske Fader kan se deg nå”, sa mamma.

Darcy tenkte seg om et øyeblikk. Så holdt hun opp hånden og vinket.

“Hei!” sa hun og vinket til himmelen. Kanskje vår himmelske Fader kunne

se henne vinke til ham!

Til slutt gikk Darcy og mamma inn for å varme seg.

Darcy tok litt papir og malte en klar regnbue. Hun viste den til pappa da han kom hjem. Hun fortalte ham alt om sin morsomme regnværsdag.

Etter middagen var solen i ferd med å gå ned. “La oss gå og se på solnedgangen”, sa pappa.

De gikk ut. Det luktet som om jorden hadde dusjet. Skyene var oppblåste og rosa. Og på himmelen var den klareste, vakreste regnbuen!

“Husker du hvem som lager regnbuer?” spurte mamma.

“Vår himmelske Fader lager dem!” sa Darcy.

Darcy la armene rundt seg som en klem. “Jeg tror han sier ‘hei’ tilbake til meg!” ●